

Александар
ВУЧЕВСКИ

ДЕНОТ НА ДРВОТО

Овој месец март и оваа 2008 година можеби се едни од најважните периоди во современата македонска историја. Сите ние во моментот сме сведоци на настани кои се од историско значење за иднината на нашата држава. Фамозниот Самит на НАТО во Букурешт ќе се одржи на почетокот на идниот месец. Некои аналитичари веќе побрзаа да забележат дека судбината на Македонија повторно се решава во Букурешт, при тоа алудирајќи на Букурешкиот договор од 1913 година. Неизвесноста околу нашето влегување во НАТО релативно постои, и најверојатно сите опции ќе бидат отворени сè до почетокот на Самитот. Притисоците од страна на Грција во однос на нашето име секојдневно се засилуваат. Нашите соседи ја користат за нив поволната позиција на земја-членка на Алијансата и се обидуваат да нè уценат со вето за нашето членство во НАТО. Од друга страна, пак, на домашен терен, сведоци сме на владината криза која само дополнително ни ги ослабува позициите. Токму во овој месец ја изодивме "последната милја" која воедно ќе биде и најдолга. Ќе мораме истовремено да го зачуваме нашето име и идентитет, а притоа и да ја добиеме НАТО поканата. Наредните денови ќе бидат исполнети со многу предизвици и искушенија кои ќе мораме да ги издржиме.

Но, сега нема повеќе да се задржувам на нашето пристапување во НАТО. Деновите многу поинтересна ми е една друга тема, која некому веројатно ќе му се види неважна и банална, но мене ми остави силен впечаток. Се работи за акцијата "Ден на дрвото" која се реализира на 12 март. Целта на оваа акција беше да се засадат околу два милиона садници, односно секој жител на Македонија да си засади едно дрво. Оваа генијална

идеја потекна од група интелектуалци и уметници чија иницијатива подоцна ја поддржаа речиси сите, од институции до поединци. Последниве години сме сведоци на безмилосно уништување на нашите шуми, што од бесправната сеча, што од катастрофалните пожари кои се случуја.

**12 МАРТ ГО ЗАЈАКНА
ДУХОТ НА ЗАЕДНИШТВО
И СОЛИДАРНОСТ,
НЕШТО ШТО МНОГУ
НИ НЕДОСТАСУВАШЕ
ПОСЛЕДНИВЕ ГОДИНИ.**

Не знам колкумина читатели ќе се сетат на познатиот англиски биолог Дејвид Белами, чии телевизиски емисии посветени на природата беа многу популарни во осумдесеттите години на минатиот век. Всушност, тоа беше еден од првите научници кои отворено предупредуваа за опаснос-

**"Секој жител на планетава
треба да посади едно дрво и
да го сака како да му е брат".
Дејвид Белами**

тите од деградирањето на природната средина од страна на човекот. Неговата најпозната изрека гласеше: "Секој жител на планетава треба да посади едно дрво и да го сака како да му е брат". Токму од оваа максима на Дејвид Белами, преведена во локални рамки, се водеа и организаторите на акцијата "Ден на дрвото".

Акцијата беше повеќе од успешна. На 12 март илјадници луѓе излегоа за да го засадат своето дрво. Одамна не сум ја видел оваа држава така обединета околу една идеја, можеби уште од времето на прогласувањето на независноста. Луѓето едноставно тој ден ги оставија дома своите партиски и етнички бои и дојдоа вооружени само со својата искрена желба да ѝ помогнат на оваа земја со својот благороден гест да засадат едно дрво. Токму 12 март го зајакна духот на заедништво и солидарност, нешто што многу ни недостасуваше последниве години.

Имаме многу што да научиме од "Денот на дрвото". Поуките кои треба да ги извлечеме мислам дека се очигледни. Вака единствено и обединето треба да застанеме сите во овие тешки моменти за Македонија. Наместо поделби и недоверба треба да се обединиме во нашата, верувам на сите, заедничка цел. Дванаесетти март беше најдобриот референдум на кои граѓаните на оваа држава го искажаа својот став за иднината на Македонија. Дрвото е симбол на новиот живот и иднината. Овој народ покажа дека верува во иднината на својата држава, масовниот одзив и двата милиона засадени фиданки се само потврдување на оваа теза. Би ѝ препорачал на Владата "Денот на дрвото" да го прогласи за национален празник, како ден на македонското обединување. Се надевам дека наредната година на 12 март повторно сите ќе излеземе да насадиме уште по едно дрво.